

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 18ης Ιουλίου 2017*

«Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει διακοσμητικό στοιχείο – Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα – Λόγος ακυρότητας – Έλλειψη ατομικού χαρακτήρα – Επίμαχο προϊόν – Βαθμός ελευθερίας του δημιουργού – Απουσία διαφορετικής συνολικής εντύπωσης – Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»

Στην υπόθεση T-57/16,

Chanel SAS, με έδρα το Neuilly-sur-Seine (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την C. Sueiras Villalobos, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την E. Zaera Cuadrado,

καθού,

λοιποί διάδικοι κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO

Li Jing Zhou, κάτοικος Fuenlabrada (Ισπανία),

και

Golden Rose 999 Srl, με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2346/2014-3), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ, αφενός, της Chanel και, αφετέρου, του Li Jing Zhou και της Golden Rose 999,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín και I. Reine (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Φεβρουαρίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου 2016,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Μαρτίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

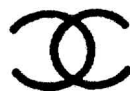
Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 30 Μαρτίου 2010, ο Li Jing Zhou υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σχεδίου, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).
- 2 Το σχέδιο για το οποίο ζητήθηκε η καταχώριση απεικονίζεται ως εξής:

- 3 Το σχέδιο που απεικονίζεται στη σκέψη 2 ανωτέρω καταχωρίστηκε υπό τον αριθμό 1689027-0001 για εφαρμογή σε «διακόσμηση» της κλάσεως 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, της 8ης Οκτωβρίου 1968, όπως έχει τροποποιηθεί, και δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων* αριθ. 97/2010, της 5ης Μαΐου 2010.
- 4 Στις 24 Ιανουαρίου 2014 το EUIPO ενημερώθηκε ότι η Golden Rose 999 Srl είχε καταστεί συνδικαιούχος του σχεδίου που απεικονίζεται στη σκέψη 2 ανωτέρω.
- 5 Στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η προσφεύγουσα, Chanel SAS, υπέβαλε ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίμαχου σχεδίου, δυνάμει του άρθρου 52 του κανονισμού 6/2002. Προς στήριξη της αιτήσεώς της επικαλέσθηκε τον λόγο ακυρότητας που προβλέπει το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4 έως 9 του ίδιου κανονισμού.
- 6 Η προσφεύγουσα υποστήριξε με το υπόμνημα στο οποίο εξέθεσε τους λόγους της αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας ότι το επίμαχο σχέδιο δεν ήταν νέο κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού 6/2002. Προέβαλε ότι το επίμαχο σχέδιο είχε έντονη ομοιότητα, όντας σχεδόν πανομοιότυπο, με το δικό της μονόγραμμα το οποίο είναι καταχωρισμένο ως εμπορικό σήμα στη Γαλλία από το 1989 και απεικονίζεται ως εξής:

- 7 Επιπλέον, η προσφεύγουσα προέβαλε ότι το επίμαχο σχέδιο δεν έχει ατομικό χαρακτήρα κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002.
- 8 Με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2014, το τμήμα ακυρώσεων του EUIPO απέρριψε την αίτηση για κήρυξη ακυρότητας για τον λόγο ότι το προγενέστερο σχέδιο δεν επηρέαζε τον νεωτερισμό ή τον ατομικό χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου.

- 9 Το τμήμα ακυρώσεων έκρινε, κατ' ουσίαν, όσον αφορά τον νεωτερισμό του επίμαχου σχεδίου, ότι οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων δεν ήταν ασήμαντες. Όσον αφορά τον ατομικό χαρακτήρα, το τμήμα ακυρώσεων έκρινε ότι το επίμαχο σχέδιο προκαλούσε στον ενημερωμένο χρήστη συνολική εντύπωση διαφορετική από εκείνη την οποία προκαλεί το προγενέστερο σχέδιο.
- 10 Στις 10 Σεπτεμβρίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO.
- 11 Με απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τρίτο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το επίμαχο σχέδιο προδήλως δεν ήταν πανομοιότυπο με το μονόγραμμα της Chanel, ότι οι διαφορές μεταξύ των δύο σχεδίων δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ασήμαντες λεπτομέρειες και ότι, κατά συνέπεια, το επίμαχο σχέδιο ήταν νέο.
- 12 Έκρινε επίσης ότι το προγενέστερο σχέδιο δεν επηρέαζε τον ατομικό χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου. Το τμήμα προσφυγών εξέτασε καταρχάς την εφαρμογή εν προκειμένω της έννοιας «ενημερωμένος χρήστης». Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το προϊόν στο οποίο επρόκειτο να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο ήταν διακοσμητικό στοιχείο και ότι το προϊόν αυτό χρησιμοποιούνταν τόσο από τους επαγγελματίες όσο και από τους τελικούς χρήστες ως διακοσμητικό στοιχείο άλλων προϊόντων.
- 13 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι ο δημιουργός του επίμαχου σχεδίου είχε μεγάλη ελευθερία κατά τη δημιουργία του σχεδίου. Εντούτοις, η διαφορά μεταξύ των κεντρικών τμημάτων των δύο μονογραμμάτων αποτελούσε ουσιώδες χαρακτηριστικό, το οποίο εντυπώνεται στη μνήμη του ενημερωμένου χρήστη, όπως αυτός ορθώς ορίστηκε από το τμήμα ακυρώσεων. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, κατά συνέπεια, κάθε ένα από τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια προκαλεί διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να κηρύξει την ακυρότητα του επίμαχου σχεδίου·
 - να καταδικάσει το EUIPO, καθώς και τους τυχόν μετέχοντες στη δίκη υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης αποφάσεως στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος της προσφεύγουσας

- 16 Με το δεύτερο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την ακυρότητα του επίμαχου σχεδίου.

- 17 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 61, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002, το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ακυρώνει ή να τροποποιεί την προσβαλλόμενη απόφαση. Εξάλλου, κατά το άρθρο 61, παράγραφος 6, του ίδιου κανονισμού, το EUIPO υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει διαταγές στο EUIPO, στο οποίο απόκειται ειδικότερα η συμμόρφωση με το διατακτικό και το σκεπτικό της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου [απόφαση της 12ης Μαΐου 2010, Beifa Group κατά ΓΕΕΑ – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Όργανο γραφής), T-148/08, EU:T:2010:190, σκέψη 40].
- 18 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2009, Bayern Innovativ κατά ΓΕΕΑ – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience), T-413/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:34, σκέψη 17].

Επί της ουσίας

- 19 Η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, που αφορά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, με δύο σκέλη από τα οποία το πρώτο αφορά παράβαση του άρθρου 6 του εν λόγω κανονισμού και το δεύτερο παράβαση του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού. Πρέπει να εξεταστεί το πρώτο σκέλος του μοναδικού αυτού λόγου ακυρώσεως.
- 20 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ανάλυση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών είναι προδήλως εσφαλμένη και ότι τα συμπεράσματά του ενέχουν πλείονα σφάλματα.
- 21 Κατά την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της εξετάσεως του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου, το τμήμα προσφυγών δεν έκανε καμία μνεία του προϊόντος στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο αυτό. Επίσης, παρέλειψε να προσδιορίσει ποιος είναι εν προκειμένω ο ενημερωμένος χρήστης. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία καταδεικνυαν ότι γινόταν αναπαραγωγή των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων σε πραγματικά προϊόντα και ότι οι διαφορές μεταξύ των σχεδίων αυτών ήταν επουσιώδεις. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι το επίμαχο σχέδιο μπορεί να χρησιμοποιηθεί με περιστροφή του κατά 90 μοίρες σε σχέση με την απεικόνισή του στην αίτηση καταχωρίσεως.
- 22 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, το τμήμα προσφυγών, μολοντί συμπέρανε ότι ο δημιουργός είχε μεγάλη ελευθερία κατά τη δημιουργία του επίμαχου σχεδίου, αποφάσισε εντούτοις ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια δεν προκαλούσαν την ίδια συνολική εντύπωση και, επομένως, παρέβη το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002.
- 23 Το EUIPO ζητεί την απόρριψη του πρώτου σκέλους. Συγκεκριμένα, παρατηρεί καταρχάς ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τον ορισμό του ενημερωμένου χρήστη ούτε τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού του σχεδίου και προσδιορίζει το προϊόν στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο ως διακοσμητικό στοιχείο.
- 24 Εν συνεχεία, το EUIPO υποστηρίζει ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν το πρώτον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είναι απαράδεκτα, όπως και το επιχείρημα ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια όπως απεικονίζονται στα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο. Εν πάση περιπτώσει, δεν θα ήταν δυνατόν να τα λάβει υπόψη με αυτόν τον τρόπο, δεδομένου ότι οι συνθήκες της χρήσεως των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων εξαρτώνται εξ ολοκλήρου από τη βούληση των μερών.

- 25 Τέλος, κατά το EUIPO, το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη τη μεγάλη ελευθερία που είχε ο δημιουργός του επίμαχου σχεδίου. Παρά τη διαπίστωση αυτή, έκρινε ότι υπήρχαν διαφορές μεταξύ των κεντρικών τμημάτων των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων, τις οποίες η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε. Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια δεν προκαλούσαν την ίδια συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη.
- 26 Το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002 ορίζει τα εξής:
- «1. Ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι παρουσιάζει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο καταναλωτή διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω καταναλωτή κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει διατεθεί στο κοινό:
- α) στην περίπτωση μη καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το σχέδιο ή το υπόδειγμα για το οποίο διεκδικείται προστασία διατέθηκε για πρώτη φορά στο κοινό·
- β) στην περίπτωση καταχωρισμένου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης για την καταχώριση ή, εάν διεκδικείται προτεραιότητα, πριν από την ημερομηνία προτεραιότητας.
2. Προκειμένου να εκτιμηθεί ο ατομικός χαρακτήρας, λαμβάνεται υπόψη ο βαθμός της ελευθερίας του σχεδιαστή κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος.»
- 27 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος απαιτείται, κατ' ουσίαν, εξέταση σε τέσσερα στάδια τα οποία συνίστανται στον καθορισμό, πρώτον, του τομέα των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοστεί το σχέδιο ή υπόδειγμα, δεύτερον, του ενημερωμένου χρήστη των εν λόγω προϊόντων με βάση τον σκοπό τους και, σε αναφορά προς αυτόν τον ενημερωμένο χρήστη, του βαθμού γνώσεως της προγενέστερης τεχνολογικής εξέλιξης καθώς και του βαθμού προσοχής κατά την, απευθείας ει δυνατόν, σύγκριση των σχεδίων ή υποδειγμάτων, τρίτον, του βαθμού ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος και, τέταρτον, του αποτελέσματος της συγκρίσεως των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων, λαμβανομένων υπόψη του οικείου τομέα, του βαθμού ελευθερίας του δημιουργού και των συνολικών εντυπώσεων που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα και κάθε προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό. Προαπαιτούμενο για την εξέταση του ατομικού χαρακτήρα σχεδίου ή υποδείγματος καθώς και για την εξέταση του νεωτερισμού του κατά το άρθρο 5 του κανονισμού 6/2002 αποτελεί η διαπίστωση ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη της αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος έχει όντως γνωστοποιηθεί στο κοινό και ότι η γνωστοποίηση αυτή είναι προγενέστερη [απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Budziewska κατά ΓΕΕΑ – Puma (Αιλουροειδές που αναπηδά), T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 21].
- 28 Κατά συνέπεια, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, καθώς και από πάγια νομολογία, προκύπτει ότι η εξέταση του ατομικού χαρακτήρα σχεδίου ή υποδείγματος εξαρτάται από τη συνολική εντύπωση που αυτό προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη [βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, Shenzhen Taiden κατά ΓΕΕΑ – Bosch Security Systems (Εξοπλισμός επικοινωνιών), T-153/08, EU:T:2010:248, σκέψη 17, και της 25ης Οκτωβρίου 2013, Merlin κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ – Dusyma (Παιχνίδια), T-231/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:560, σκέψη 28 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 29 Στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εκτιμήσεως της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα στον ενημερωμένο χρήστη ο οποίος γνωρίζει σε ορισμένο βαθμό την προγενέστερη τεχνολογική εξέλιξη πρέπει να ληφθεί υπόψη ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού

- κατά την εκπόνηση του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 18ης Μαρτίου 2010, Grupo Promer Mon Graphic κατά ΓΕΕΑ – PepsiCo (Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως), T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 72].
- 30 Κατά τη νομολογία, όσο μεγαλύτερη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος τόσο λιγότερο οι ελάχιστες διαφορές μεταξύ των αντιπαρτιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων αρκούν για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση. Αντιστρόφως, όσο μικρότερη είναι η ελευθερία του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος τόσο περισσότερο οι ελάχιστες διαφορές μεταξύ των αντιπαρτιθέμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων αρκούν για να δημιουργηθεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση. Επομένως, η ύπαρξη μεγαλύτερου βαθμού ελευθερίας του δημιουργού κατά την εκπόνηση ενός σχεδίου ή υποδείγματος ενισχύει το συμπέρασμα ότι τα σχέδια ή υποδείγματα που δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές δημιουργούν στον ενημερωμένο χρήστη την ίδια συνολική εντύπωση [απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Kwang Yang Motor κατά ΓΕΕΑ – Honda Giken Kogyo (Κινητήρας εσωτερικής καύσεως), T-11/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:447, σκέψη 33].
- 31 Υπενθυμίζεται εντούτοις ότι η εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος δεν μπορεί να εξαρτάται μόνον από τον σχετικό με την ελευθερία του δημιουργού παράγοντα, αλλά ότι, αντιθέτως, ο παράγων αυτός αποτελεί ένα στοιχείο το οποίο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την ως άνω εκτίμηση. Ο παράγων αυτός παρέχει τη δυνατότητα ακριβέστερης εκτιμήσεως του ατομικού χαρακτήρα του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, και δεν αποτελεί αυτοτελή παράγοντα που καθορίζει αυτοτελώς την απαιτούμενη απόσταση μεταξύ δύο σχεδίων ή υποδειγμάτων προκειμένου ένα εξ αυτών να έχει ατομικό χαρακτήρα. Συνεπώς, ο παράγων που αφορά τον βαθμό ελευθερίας του δημιουργού μπορεί να ενισχύσει ή, a contrario, να μετριάσει το συμπέρασμα περί της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί κάθε επίμαχο σχέδιο ή υπόδειγμα [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, H&M Hennes & Mauritz κατά ΓΕΕΑ – Yves Saint Laurent (Τσάντες χειρός), T-526/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:614, σκέψεις 33 και 35].
- 32 Επομένως, το σχέδιο ή υπόδειγμα δεν πρέπει να αποτελεί αναπαραγωγή προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων ή της αρχικής ιδέας που αναπτύχθηκε για πρώτη φορά σε αυτά [βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 6ης Ιουνίου 2013, Kastenholtz κατά ΓΕΕΑ – Qwatchme (Πλάκες ρολογιού), T-68/11, EU:T:2013:298, σκέψη 71, και της 4ης Φεβρουαρίου 2014, Gandia Blasco κατά ΓΕΕΑ – Sachi Premium-Outdoor Furniture (Πολυθρόνα κυβικού σχήματος), T-339/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:54, σκέψη 40].
- 33 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να είναι σφαιρική και δεν μπορεί να περιορίζεται στην αναλυτική σύγκριση μιας απεριθμήσεως ομοιοτήτων και διαφορών [απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Roca Sanitario κατά ΓΕΕΑ – Villeroy & Boch (Μονή μπαταρία νιπτήρα), T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 58].
- 34 Το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προβάλλεται με την υπό κρίση προσφυγή πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών.
- 35 Διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι το μονόγραμμα της Chanel είναι προγενέστερο.
- 36 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι το επίμαχο σχέδιο είναι διακοσμητικό στοιχείο της κλάσεως 32, αλλά υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν προσδιόρισε τα προϊόντα στα οποία αυτό πρόκειται να εφαρμοστεί.
- 37 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων και επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι ο ενημερωμένος χρήστης εν προκειμένω ορίζεται εξίσου από τους επαγγελματίες όσο και από τους τελικούς χρήστες.

- 38 Οι διάδικοι συνομολογούν επίσης ότι ο δημιουργός του επίμαχου σχεδίου είχε μεγάλη ελευθερία κατά τη δημιουργία του σχεδίου.
- 39 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη στο πλαίσιο της αναλύσεως του ατομικού χαρακτήρα του επίμαχου σχεδίου όσον αφορά, αφενός, τον καθορισμό της φύσεως του προϊόντος στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο και, αφετέρου, τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που προκαλούν στον ενημερωμένο χρήστη τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια.

Επί της φύσεως του προϊόντος στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο

- 40 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίστηκε το προϊόν στο οποίο πρόκειται να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο, μολοντί τέτοιος προσδιορισμός έπρεπε, κατά την άποψή της, να γίνει.
- 41 Για να καθοριστεί το προϊόν στο οποίο πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοστεί αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σχετική ένδειξη που περιέχει η αίτηση καταχώρισεως του σχεδίου ή υποδείγματος αυτού, καθώς και, ενδεχομένως, το ίδιο το σχέδιο ή υπόδειγμα, στο μέτρο που εξειδικεύει τη φύση του προϊόντος, τον προορισμό του ή τη λειτουργία του (απόφαση της 18ης Μαρτίου 2010, Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως, T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 56).
- 42 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι είναι δυνατή η καταχώριση σχεδίου ή υποδείγματος ως διακοσμητικού στοιχείου όπως στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013, Αιλουροειδές που αναπηδά (T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584), η οποία αφορούσε σχέδιο ή υπόδειγμα που καταχωρίστηκε ως λογότυπος στο πλαίσιο της κλάσεως 32.
- 43 Εν προκειμένω, από το επίμαχο σχέδιο δεν προκύπτουν πληροφορίες για τον προορισμό ή τη λειτουργία του. Επιπλέον, αντιθέτως προς την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η παρατεθείσα στη σκέψη 42 ανωτέρω απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2013 (Αιλουροειδές που αναπηδά, T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584) στην οποία τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα αφορούσαν κυρίως τον κλάδο της ενδύσεως και του αθλητικού εξοπλισμού, εν προκειμένω το μονόγραμμα της Chanel είναι καταχωρισμένο για πολύ μεγάλο αριθμό προϊόντων και το επίμαχο σχέδιο είναι καταχωρισμένο ως διακοσμητικό στοιχείο, χωρίς καμία διευκρίνιση ως προς τα προϊόντα στα οποία πρόκειται να εφαρμοστεί. Συνεπώς, δεν ήταν δυνατόν εν προκειμένω ούτε να καθοριστεί ο τομέας των προϊόντων στα οποία επρόκειτο να ενσωματωθεί ή να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο ούτε να συγκριθεί ο τομέας αυτός με εκείνον του μονογράμματος της Chanel.
- 44 Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών αποφάσισε ότι το προϊόν στο οποίο επρόκειτο να εφαρμοστεί το επίμαχο σχέδιο ήταν διακοσμητικό στοιχείο, πράγμα που δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν όφειλε να προσδιορίσει το προϊόν στο οποίο επρόκειτο να εφαρμοστεί το ως άνω διακοσμητικό στοιχείο.
- 45 Συνεπώς, το ως άνω συμπέρασμα πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της συγκρίσεως των συνολικών εντυπώσεων που προκαλούν στον ενημερωμένο χρήστη τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια.

Επί της συγκρίσεως των συνολικών εντυπώσεων που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια

- 46 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένα και χωρίς να παραθέσει επαρκή αιτιολογία, μη λαμβάνοντας υπόψη τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία καταδείκνυαν ότι γινόταν αναπαραγωγή των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων σε πραγματικά προϊόντα και ότι οι διαφορές μεταξύ τους ήταν επουσιώδεις, ότι η συνολική εντύπωση που προκαλείται από τα ως άνω σχέδια διαφέρει παρά τη μεγάλη ελευθερία του δημιουργού.

- 47 Το EUIPO υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς και χωρίς να παραβλέψει τη μεγάλη ελευθερία του δημιουργού έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια προκαλούσαν διαφορετική συνολική εντύπωση. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι είναι απαράδεκτα ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία καθώς και το επιχείρημα ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο, τα οποία προτάθηκαν το πρώτον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 48 Είναι ακριβές ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου φωτογραφίες γυαλιών ηλίου χάριν συγκρίσεως ειδών στα οποία έχει τεθεί το επίμαχο σχέδιο, αφενός, και το μονόγραμμα της Chanel, αφετέρου, ως παραδείγματα προϊόντων με τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια τα οποία έχουν όντως διατεθεί στο εμπόριο, τις οποίες είχε υποβάλει κατά τη διοικητική διαδικασία προς στήριξη του σκέλους που αφορά την έλλειψη νεωτερισμού του επίμαχου σχεδίου και όχι προς στήριξη του υπό κρίση σκέλους του λόγου ακυρώσεως. Αληθεύει επίσης ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε το πρώτον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, με το δικόγραφο της προσφυγής και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, άλλες φωτογραφίες ως παραδείγματα της χρήσεως του επίμαχου σχεδίου επί προϊόντων που έχουν διατεθεί στο εμπόριο και προέβαλε το επιχείρημα ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο.
- 49 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη τα έγγραφα και το επιχείρημα για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 48 ανωτέρω, τα οποία προτάθηκαν το πρώτον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Πράγματι, η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO, κατά την έννοια του άρθρου 61 του κανονισμού 6/2002, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξετάζει εκ νέου τα πραγματικά περιστατικά με γνώμονα τα στοιχεία που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, τα ανωτέρω έγγραφα δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί η αποδεικτική ισχύς τους [βλ., επ' αυτού και κατ' αναλογία, αποφάσεις της 18ης Μαρτίου 2010, Απεικόνιση κυκλικής διαφημιστικής βάσεως, T-9/07, EU:T:2010:96, σκέψη 24, και της 13ης Νοεμβρίου 2012, Antrax It κατά ΓΕΕΑ – THC (Θερμαντικά σώματα), T-83/11 και T-84/11, EU:T:2012:592, σκέψη 28].
- 50 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι οι φωτογραφίες που απεικονίζουν γυαλιά ηλίου και έχουν ήδη υποβληθεί ενώπιον του EUIPO μπορούν να συνεκτιμηθούν, σε κάθε περίπτωση, μόνον ως παραδείγματα πιθανής χρήσεως του επίμαχου σχεδίου, λαμβανομένων επίσης υπόψη της γωνίας περιστροφής ή του μεγέθους υπό τα οποία χρησιμοποιούνται τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια και, κατά συνέπεια, αυτές δεν μπορούν να εκληφθούν ως το μόνο σημείο αναφοράς (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 7ης Νοεμβρίου 2013, Αιλουροειδές που αναπηδά, T-666/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:584, σκέψη 30, και της 29ης Οκτωβρίου 2015, Μονή μπαταρία νιπτήρα, T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 78). Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι, εν προκειμένω, το επίμαχο σχέδιο απεικονίζει διακοσμητικό στοιχείο της κλάσεως 32 το οποίο μπορεί να εφαρμοστεί επί πλειάδας προϊόντων.
- 51 Επιπλέον, οι διάφορες γωνίες περιστροφής του επίμαχου σχεδίου καταδείχθηκαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών μέσω της αντιπαραθέσεως των δύο σχεδίων. Το EUIPO επιβεβαίωσε τόσο με το υπόμνημα αντικρούσεως όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη την ως άνω δυνατότητα χρήσεως.
- 52 Επισημαίνεται ως προς το ζήτημα αυτό ότι, κατά τη νομολογία, η συνολική εντύπωση πρέπει απαραίτητα να προσδιορίζεται με γνώμονα τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται το επίμαχο προϊόν, ειδικότερα σε σχέση με τους χειρισμούς που ενεργούνται συνήθως κατά τη χρήση του (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, Εξοπλισμός επικοινωνιών, T-153/08, EU:T:2010:248, σκέψη 66).
- 53 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αναλύσεως που αφορούσε τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων, δέχθηκε μεν ότι ο δημιουργός είχε μεγάλη ελευθερία, αλλά έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια προκαλούσαν διαφορετική συνολική εντύπωση στον

ενημερωμένο χρήστη. Ως προς το ζήτημα αυτό, στηρίχθηκε κυρίως στις διαφορές μεταξύ των κεντρικών τμημάτων των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων. Ειδικότερα, πρώτον, κατά το τμήμα προσφυγών, το επίμαχο σχέδιο αποτελείται από «δύο αντεστραμμένα “3”» ενώ το μονόγραμμα της Chanel αποτελείται από «δύο αντεστραμμένα “C”». Δεύτερον, το επίμαχο σχέδιο είναι οριζόντιος βρόχος με αιχμηρές απολήξεις και ελαφρώς εντονότερη χάραξη ενώ το μονόγραμμα της Chanel περιλαμβάνει κεντρικό κάθετο ελλειψοειδές κενό με αιχμηρές απολήξεις. Τρίτον, επισημάνθηκε αναλογία με το σύμβολο του απείρου για το επίμαχο σχέδιο και με έλλειψη για το μονόγραμμα της Chanel.

- 54 Συνεπώς, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε στην επισημάνση ότι, παρά τη μεγάλη ελευθερία του δημιουργού, οι διαφορές του κεντρικού τμήματος των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων, όπως περιγράφηκαν στη σκέψη 53 ανωτέρω, αποτελούσαν ουσιώδες χαρακτηριστικό το οποίο εντυπωνόταν στη μνήμη των ενημερωμένων χρηστών.
- 55 Διαπιστώνεται όμως ότι, εν προκειμένω, το προγενέστερο σχέδιο έχει αξιοσημείωτες ομοιότητες με το επίμαχο σχέδιο. Το επίμαχο σχέδιο μπορεί να γίνει αντιληπτό, σε ορισμένο βαθμό, ως δημιουργία εμπνευσμένη από την ιδέα του μονογράμματος της Chanel, ιδίως επειδή η επιλογή της συγκεκριμένης μορφής του δεν υπαγορεύεται από οποιασδήποτε φύσεως εκτιμήσεις και ο δημιουργός του δεν το διαφοροποίησε επαρκώς σε σχέση με το μονόγραμμα της Chanel. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο ενημερωμένος χρήστης θα αντιληφθεί τα σχέδια με συνολικό τρόπο για να διαπιστώσει αν αυτά προκαλούν διαφορετική συνολική εντύπωση. Μολονότι τα κεντρικά τμήματα των δύο σχεδίων έχουν διαφορές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συνολική εντύπωση δεν διαφέρει, στο μέτρο που οι εξωτερικές απολήξεις τους, οι οποίες καθορίζουν ουσιωδώς το περίγραμμα και τη συνολική εντύπωση που προκαλείται από τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια, παρουσιάζουν έντονες ομοιότητες και είναι σχεδόν πανομοιότυπες. Επιπλέον, τα κεντρικά τμήματα, μολονότι έχουν ορισμένες διαφορές, αποτελούνται αμφότερα από παρόμοια ελλειψοειδή σχήματα που απορροφώνται στη συνολική εικόνα των σχεδίων. Ειδικότερα, το κεντρικό τμήμα του επίμαχου σχεδίου αποτελείται από δύο ελλείψεις οι οποίες είναι παρόμοιες με την έλλειψη του μονογράμματος της Chanel. Η δυνατότητα δε του ενημερωμένου χρήστη για εντοπισμό των ως άνω διαφορών περιορίζεται ακόμη περισσότερο από την πιθανότητα χρησιμοποίησης του επίμαχου σχεδίου με περιστροφή του κατά 90 μοίρες και σε διάφορα μεγέθη.
- 56 Λαμβανομένων υπόψη των ομοιοτήτων των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων, η μεγάλη δημιουργική ελευθερία μπορεί, κατά τη νομολογία, μόνο να ενισχύσει το συμπέρασμα ότι τα εν λόγω σχέδια δεν προκαλούν διαφορετική συνολική εντύπωση, πολλώ δε μάλλον που οι διαφορές αυτές μπορούν να επισημανθούν μόνο μετά από άμεση σύγκριση η οποία δεν είναι πάντοτε δυνατό να γίνεται αμέσως (βλ., επ’ αυτού, απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2011, PepsiCo κατά Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, σκέψη 55).
- 57 Επισημαίνεται επίσης ότι, εν προκειμένω, δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη κανενός περιορισμού υπαγορευόμενου από την τεχνική λειτουργία του διακοσμητικού στοιχείου ή τμήματός του, ή ακόμη από τις ισχύουσες νομικές ρυθμίσεις (βλ., επ’ αυτού, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2011, Κινητήρας εσωτερικής καύσεως, T-11/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:447, σκέψη 32).
- 58 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι το επίμαχο σχέδιο είναι διακοσμητικό στοιχείο της κλάσεως 32 και ως τέτοιο μπορεί να εφαρμοστεί επί ευρείας γκάμας προϊόντων, όπερ καθιστά σχεδόν αδύνατο τον προηγούμενο καθορισμό της χρήσεώς του. Κατά συνέπεια, η περίπτωση αυτή συνηγορεί υπέρ της ανάγκης ενδελεχούς ανάλυσεως των συνολικών εντυπώσεων που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια.
- 59 Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη της μεγάλης ελευθερίας του δημιουργού του επίμαχου σχεδίου και της μεγάλης ελευθερίας χρήσεως του εν λόγω σχεδίου σε διάφορα προϊόντα, οι διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σχεδίων δεν μπορούν να προκαλέσουν στον ενημερωμένο χρήστη διαφορετική συνολική εντύπωση.

- 60 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι το επίμαχο σχέδιο είχε ατομικό χαρακτήρα έναντι του μονογράμματος της Chanel.
- 61 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως με το οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002 πρέπει να γίνει δεκτό.
- 62 Παρέλκει η εξέταση του δεύτερου σκέλους του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, κατά το μέτρο που το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 προβλέπει ότι το σχέδιο ή υπόδειγμα προστατεύεται μόνον εφόσον, αφενός, είναι νέο και, αφετέρου, έχει ατομικό χαρακτήρα.
- 63 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε ως προς το κύριο μέρος των αιτημάτων του, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 18ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2346/2014-3).**
- 2) **Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.**
- 3) **Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.**

Kanninen

Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Reine

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Ιουλίου 2017.

(υπογραφές)